

temna tajga sama beži od njiju nazaj, visoki snežniki pa da se nekako tajajo v nočnem somraku in se hitro skrivajo za obnebjem.

Zdelo se mu je, da se vzdigujeta vedno višje. Zvezde so postajale vedno večje in svetleje. Potem se je izza grebena višave, na katero sta se vzdignila, pokazal krajec zahajajoče lune. Ona, kakor da hoče uiti in da jo Makar in pop dohajata. Naposled se je zopet začela vzdigati nad obnebjem. Šla sta po ravnem, visokem mestu.

Zdaj je postalo svetlo, mnogo svetleje, nego ob začetku noči. To seveda je bilo zato tako, ker sta bila bliže k zvezdam. Zvezde, velike kakor dobro jabelko, lesketale so v jednomer, luna pa, podobna dnu velikega zlatega soda, sijala je kakor solnce in osvečala ravnino od kraja do kraja.

Na ravnini se je čisto natančno videla vsaka snežinka. Po njej je ležalo brez števila cest, in vse so se na vzhodu zedinjale v jedno. Po cestah so šli ljudje v različnih oblekah in različne postave.

Makar, ki je pazljivo ogledoval jednega jezdeca, kar hipoma krene s ceste in teče za njim.

— Postoj, postoj! kriči pop, no Makar ga celo slišal ni. Izpoznal je znanega Fatara, kateri mu je pred šestimi leti leti ukradl pegastega konja, pred petimi leti pa umrl.

Zdaj je Tatar jahal na onem pegastem konji. Konj se je vedno vzdigal na zadnje noge. Izpod kopit so mu leteli celi oblaki snežnega prahu, v katerih so se zvezdni žarki prelivali v raznih barvah. Makar se je čudil, ko je videl to bešeno ježo, da je on, ki je bil peš, mogel doiti Tatara. Sicer pa se je Tatar postrežljivo ustavil, ko je nekoliko korakov od sebe zapazil Makara. Makar je srdito planil nanj.

— Pojdiva k starosti! ¹⁾ kričal je. — To je moj konj! Desno uho ima razrezano . . . Lej ga, kako je pameten! Jaha na tujem konji, gospodar naj pa peš krevsa, kakor kak berač.

— Postoj! — rekel je na to Tatar. — Ni treba k starosti. Tvoj je konj praviš? Nu, pa ga vzemi! Prokleta mrha! Peto leto ga jezdim, pa sem vedno na jednem mestu. Pešci me vedno prehitevajo. Za dobrega tatara je to celo sramota.

In zanesel je nogo, da bi zlezal iz sedla, na to je spehani pop prihitel k njima in zgrabil Makara za roke.

— Nesrečnež! — vzkliknil je, — kaj delaš? Ali ne vidiš, da te Tatar hoče opehariti?

— Seveda opehariti, — zakričal je Makar mahaje z rokami: Konj je bil dober, daj Bog vsakemu gospodarju takega, Štirideset rubljev so mi dajali zanj še na tretjej travi . . . Ne-e, brat! Če si mi izpridil konja, zakoljem ga na meso, ti pa mi ga plačaj v gotovem denarji. Misliš, če si Tatar, take pravice ne dobom?

Makar se je togotil in navlaš kričal, da bi se več ljudij zbralo okoli njega, ker Tatarov se je bal od nekaj. Toda pop je ohladil njegovo razkačenost.

¹⁾ Člen selske policije.

— Tiše, tiše, Makar! Ti vedno pozabivaš, da si uže umrl. K čemu ti je konj! In v nameček, ali ne vidiš, da greš ti peš veliko hitreje, nego Tatar na konji. Ali češ, da bi ti bilo treba jahati tisoč let?

Makar je uganil, zakaj mu je Tatar tako dobre volje oddajal konja.

„Zvita buča!“ pomislil je in se obrnil k Tataru.

— Je uže dobro! Le jaši, tožil te bom pa vendar prijatelj.

Tatar je srdito potegnil kučmo na čelo in hlestnil konja. Konj se je vspel, klobišči snega so se mu posuli izpod kopit; pa dokler se Makar in pop nista ganila, tudi Tatar od njiju ni odjezdil ni na jedno ped.

Srdito je pljunil in se obrnil k Makaru.

— Poslušaj prijatelj, ali nimaš tobaka? Strašno bi rad kadil, pa svoj tabak sem skadil uže pred štirimi leti.

— Pes je tvoj prijatelj, ne pa jaz! odgovori Makar srdito. Vidiš ga: konja je ukradl, pa še tabaka mu daj! Zlodej naj te pobere, meni te ne bo žal.

In s temi besedami začel je iti Makar dalje.

— Veš, raji bi mu bil dal list tabaka, — reče mu pop Ivan. Zato bi ti Tajon na sodbi odpustil najmanj sto grehov.

— Kaj mi pa prej nisi tistega povedal? zarezal je Makar.

— Zdaj je uže pozno, da bi te učil. Ti bi bil moral zvedeti to od popov, dokler si bil živ.

Makar se je razsrdil. Od popov ni videl nobene koristi: pobirajo biro, pa ga še tega niso naučili, kdaj je treba Tataru dati list tabaka, da bi se dobilo odpustjenje grehov. To ni kar si bodi: sto grehov . . . za en listič tabaka. To pač nekaj velja!

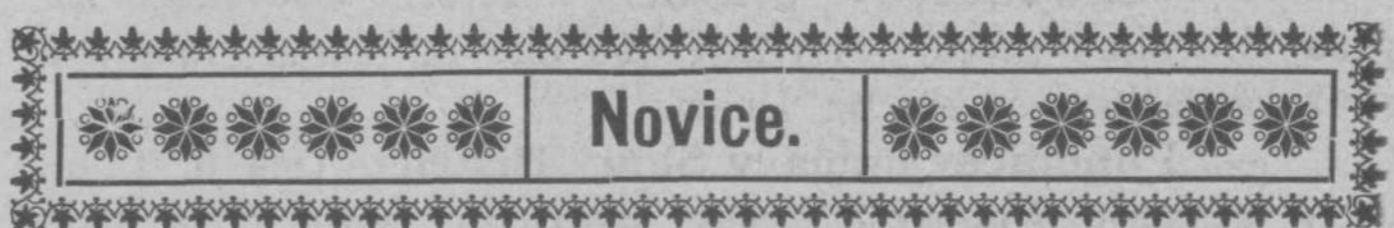
— Postoj, reče Makar. — Nama bo dovolj jednega lista, druge štiri oddam pa precej Tataru. To bo štiri sto grehov.

— Ozri se, — reče pop.

Makar se je ozri. Zada se je razstila samo bela zapuščena ravnina. Tatar je v jedno sekundo v daljavi zamigljal ko drobna pika. Makaru se je zdelo, da je videl, kako bel prah leti izpod kopit njegovega pegca, no čez sekundo je tudi ta pika zginila.

— Nu, nu! — reče Makar. Tatar bo uže kako izhajal tudi brez tabaka. Vidiš, kako je izpridil konja, prokleti peslajnar!

— Ne, — pravi pop, on ni izpridil konja, no ta konj je vkraden. Ali nisi slišal od starih ljudij, da se na vkradenem konji daleč ne prijezdi? (Dalje sledi).

— Osebne vesti. Naš rojak, g. dr. Karol Hinterlechner, asistent za mineralogijo in geologijo na tehniki v Brnu, je imenovan sekejskim geologom na Dunaju. — Pri državni železnici so pemakujeni v višji plačilni razred nadkomisar g. A. pl. Sochor v Ljubljani v 6. r., pristava gg. A.

Prevec v Škofji Loki in J. Bagatelj v Lescah v 8. r., asistenta gg. I. Kliebhan v Novem mestu in Fr. Kotnik v Ljubljani v 9. razred.

— **Cerkvene vesti.** Na župnijo Podkraj pri Vipavi je bil 8. t. m. umeščen č. g. Anton Mezeg. Župnija Trata je podeljena č. g. Mateju Pintarju, župniku v Stari Oselici.

— **Odlikovanje.** Svetokriška frančiškanska provincija je imenovala svojim častnim članom župnika č. gosp. Janeza Bernarda in to v priznanje zaslug, katere si je pridobil za frančiškanski samostan na Brezjah.

— **Promocija.** Na dunajski univerzi je bil dne 9. t. m. promoviran doktorjem bogoslovja g. Leopold Picigas.

— **Častno občanstvo** je občinski odbor v Podkraju v svoji seji dne 11. februarja podelil državnemu poslancu dr. Ferjančiču v priznanje zaslug, katere si je pridobil za to občino.

— **Podpora.** Deželni zbor kranjski je pogorelcu Fr. Kastelicu v Obolnem v šentviški občini dovolil 80 K podpore.

— **2200 kron podpore** je poljedelsko ministerstvo dovolilo za vodnjak v Gaberčah v postojnskem okraju.

— **Novo šolsko poslopje** bodo gradili v Laškem potoku. Prostora bo za štiri razrede.

— **Dolenjskega šentjanskega premoga** so v mesecu januarju izvozili 900 000 kg

— **Slovenska krščansko socialna zveza v Ljubljani** je imela dne 11. t. m. svoj občni zbor. Društvo je imelo lani 1201 člana, 2244 gld. dohodkov in 2111 gld. stroškov. Priredilo je 15 predavanj in ustanovilo svojo delavsko pisarno. Predsednikom je bil izvoljen državni poslanec dr. Krek.

— **Krojaški tečaj**, ki ga je v Ljubljani priredil c. kr. tehnologični muzej, se je začel dne 8. t. m. Trajal bo nekaj tednov. Učitelj je gosp. M. Kunc. Zvršetkom tečaja se priredi razstava.

— **Prešernov spomenik v Ljubljani** bode izvršil akademični kipar Ivan Zaje na Dunaju. Jury za Prešernov spomenik mu je prisodila prvo častno nagrado.

— **Srečolov** je finančno ministerstvo dovolilo gasilnemu društvu na Breznici.

— **Električno razsvetljavo v Novem mestu** namerava napraviti gosp. Fran Seidl in si je že zagotovil toliko odjemalcev, da pri podjetju ne bo imel izgube.

— **Izvrševalni odbor narodne stranke** se je češkim članom spravnih konferenc pismeno zahvalil za njih izjavo, da se mora jezikovno vprašanje urediti za vse dežele ter jih je prosil, naj pri tem vstrajajo.

— **V Trziču** je nemška stranka vložila ugovor proti veljavnosti zadnjih občinskih volitev.

— **»Gospodarski zvezi«** je poljedelsko ministerstvo naklonilo letos 3000 gld. podpore. Lani je dobila 2000 gld.

— **Muzejsko društvo** je imelo 9. t. m. svoj občni zbor. V odbor so bili voljeni ravnatelj Senekovič predsednikom, prof. Rutar, prof. Orožen, kan. Smrekar, dr. Kosler, profesor Gratzy, prof. Verhovec, kurat Koblar in prof. Komotar za odbornike. Društvo je imelo 3478 K dohodkov in isto toliko stroškov.

— **»Slovenčeve« pravde** V stvari vipavskega župana Hrovatina proti »Slovencu« bo dne 3. marca razprava na kasacijskem sodišču na Dunaju.

— **Ponemčevalnica v Slov. Bistrici.** Dne 6. t. m. je bil poslanec Wolfhardt v Slov. Bistrici in agitoval za ustanovitev popolnoma nemške šole.

— **Prepovedan »Tugomer«.** Vlada je prepovedala predstavljanje »Tugomera« tudi če bi imeli pristop samo povabljeni gostje. Vladno stališče je pač jako malenkostno.

— **Dolenjske železnice.** Postaja Straža se bode s 1. majem imenovala »Straža-Toplice«.

— **Novi tržaški meščani.** Vladajoča klika je imenovala v zadnji tajni sej. obč. sveta tržaškega okolu 60 novih meščanov. Skoro tretjina teh je židovske narodnosti in vere. Na ta način si hoče progresivska stranka sagotoviti zmago pri prihodnjih volitvah.

— **Potrjene izvolitve.** Cesar je potrdil naslednje izvolitve v okrajne zastope: g. dr. Jos. Serneca, načelnikom in dr. Ivan Dečka, namestnikom za celjski okrajni zastop; vč. g. Fr. Zdolšnika, načelnikom in notarja g. Mih. Jezovška, namestnikom za vranski okrajni zastop; g. Fr. Šarba, načelnikom in Mart. Zidarna, namestnikom za gornjegrajski okrajni zastop.

— **Občinske volitve v celjski okolici** dne 6. in 7. t. m., so izpadle povsem častno za Slovence in je značilno posebnost, da Nemei in socijalni demokratje letos niso niti postavili svojih kandidatov, kakor so delali druga leta.

— **Velezanimive porotne obravnave** so se vršile ta teden v Celju. V torek je bil obtožen učitelj gospod Gostinčar, ki je bil za časa celjskih slavnosti napaden in se je branil z revolverjem ter vsled tega trg potnika Polantza nekoliko poškodoval. Gostinčarja je zagovarjal dr. Hrašovec. Sodišče je to žrtev celjske podivjanosti obsodilo na 1 mesec zapora in plačilo 1880 kron. V sredo je bila obravnava proti »Domovini« zaradi neke notice o celjski bolnici. Urednik »Domovine« g. Beg je bil obsojen na tri tedne zapora.

— **Graško državno pravdnštvo in »Arbeiterwille«** Graški socijalni demokratje so namreč začeli bojkotirati več graških lekarnarjev radi oderuštva. Ker imajo soc. demokratje bolniške blagajne v svojih rokah in ker je »Arbeiterwille« prinašal zapored jako temeljite članke, naperjene proti lekarnarjem, postal je ta bojkot vedno bolj občutljiv in graškim lekarnarjem prihaja vroče. Dne 7. t. m. pa si je mislil lekarnar W. Trnkoczy, da ne sme rok križem držati in misle da bo »Arbeiterwille« nadaljeval članke o lekarništvu in zdravilstvu, dal si je iz tiskarne prinesiti list, predno je bil natisaan, in posrečilo se mu je državno pravdnštvo speljati na led, da je zaplenilo list, predno je izšel. No, v zahvalo so socijalni demokratje lekarnarju W. Trnkoczyju priredili podoknico ter razbili šipe. Dotična nemška tiskarna pa je sedaj v velikih stiskah, ker demokratje gotovo ne bodo več podpirali podjetja, ki gre tako očito na roko njihovim nasprotnikom.

— **Frankovanje v inozemstvo namenjenih pisem.**

— C. kr. poštno ravnateljstvo razglašča: Dasi so bile nove določbe glede poštne taks, katere so se uveljavile počenši s 1. januarjem t. l. v vseh lokalnih časopisih priobčene, frankuje se še vedno znatna množina v inozemstvo namenjenih pisem samo s 20 stotinkami ter morajo vsled tega prejemniki plačevati pri prejemu teh pošiljatev predpisano globo. Občinstvo se toraj opozarja, da znaša poština za v inozemstvo namenjena pisma 25 st. V tem pogledu obstoji samo glede Nemčije, Srbije in Črnogore izjema ter veljajo v teh relacijah za pisma sledeče pristojbine: Za Nemčijo 10 st. do 15 gr; 20 st. od 15 do 250 gr; za Srbijo 15 st. za vsacih 15 gr; za Črnogoro 10 za vsacih 15 gr.

— **Kontingentna komisija** za pridobninski davek je imela svojo otvoritveno sejo na Dunaju dne 6. t. m. Izvolili so pododsek 12 članov. Za Kranjsko, Primorsko in Dalmacijo je določen referentom dr. Majaron, odvetnik v Ljubljani. Prihodnja seja pododseka bo 19. t. m.

— **Župan v Pragi.** Dr. Vladimir Srb je sklenil po nasvetu staročeške stranke, da sprejme volitev ter je to že javil predsedništvu mestnega sveta. Dr. Srb je bolan ter ostane še nekoliko dni v postelji. Župan ljubljanski, gospod Ivan Hribar, je poslal dru. Srbu nastopno brzojavko: »Sprošnjo, da vsprejmete moje čestitke na izvolitvi primatorjem zlate, stostolpne Prage, združujem željo, naj bi med Ljubljano

in Prago nakaljeno isto razmerje, ki se je razvilo pod Vašim prednikom". Na to brzojavko je odgovoril dr. Srb: Zlata Praga ostane vsikdar zvesta sestra beli Ljubljani.

— **Vse bi radi pregnali.** — „Il. Fr. Orientale“ preganja iz Gorice vse, kar je slovenskega. Tako bi rad pregnal tudi slovenske kuharice in deklet, češ, vsaka italijanska rodbina mora imeti edino le italijanske posle. Tako misli „Il Fr. Or.“, drugače pa laške gospodinje. Te dobro vedo, da ne dobe boljših poslov od Slovencev ter da so italijanski posli zanikrni; zato so menda malo hvaležne „Il Fr. Or.“ za tako pisavo. — Tukaj nam prihaja v spomin mična dogodbica. Neki vročekrvni Italijan v Gorici — pravijo, da je c. kr. uradnik — si je bil najel kuharico kar iz Italije! Pa glej spaka! Odkar je bila v hiši, je imela juha opoludne neki čuden, neprijeten duh. Odkod to? — Slednjič so konstatovali, da mora prihajati od lonca. In odslej so obračali vso svojo pozornost na lonec, in zasledili so, da tisti lonec roma po noči po čudnih potih z laško „signorina cuoca“, ter da v jutro prihaja zopet v kuhinjo... In ta duh! — Je-li potem umevno, da ne marajo laških kuharic?!

— **Izvoz prešičev** iz novomeškega okraja je deželna vlada začasno prepovedala.

— **Občinske volitve v Žminju** so za Hrvate ugodno iztekle. Zmagali so z veliko večino. Razveljavljenje volitev torej Lahonom ni nič koristilo.

— **Napad na orožnika** Na Gorjancih je neki vlah s Hrvaškega, katerega je bil orožnik Ivan Košak radi tatvine aretiral, tega orožnika nevarno ranil in potem pobegnil.

— **Lanskega vina** imajo, kakor se nam poroča iz krške okolice, še vinogradniki v bližini Krškega (Cesta), v fari sv. Duh in na Studencu pri Krškem. Vino je z starih in novih trt. belo, rudeče in črno, cena 36 — 46 kron hektoliter.

— **C. kr. finančno ravnateljstvo** naznanja tukajšnji trgovski in obrtniški zbornici, da mu je naznanilo c. kr. finančno ministerstvo ukaz z dne 1. decembra 1899, da se uvaja novo kolkovno znamenje z vrednostnim oznamenilom v kronski vrednoti za račune in vozne liste 1.) V teku meseca decembra 1899. l. se uvede na m sto kolkovnih znamenj, ki sta opisani v naprej uvedenem ukazu, za natisk na računске golice in v zasebnih tiskarnah narejene vozne liste enotno kolkovno znamenje z vrednostnim oznamenilom v kronski vrednoti Za natiskovanje kolkovnega znamenja, in to na računске golice kakor tudi na vozne liste za železnice, za plovstvo po morju in po notranjem vodovju so pooblašteni: Osredni kolkovni urad na Dunaju, kolkovni urad v Pragi, dohodarstveni in kolkovni urad v Trstu, ekonomata finančnih deželnih ravnateljstev v Gradcu in v Brnu, glavni carinski urad v Levovu, Lincu, Opavi, Libercu, Budjevicah in Bolcanu in glavni davčni uradi v Salzburgu, Polznu, Kolinu in Ustju. 2.) Od 1. dne januarja naprej bode dvorna in državna tiskarna polagoma izdajala železniške vozne liste z novim kolkovnim znamenjem. 3.) Računske golice in v zasebnih tiskarnah narejeni vozni listi z vtisnjenim kolkovnim znamenjem za 1 kr. in 5 kr., in pa v dvorni in državni tiskarni narejeni železniški vozni listi s kolkovnimi znamenji, glasečimi se na avstrijsko vrednoto, se smejo tudi v bodoče uporabljati. Vsled tega se torej izdaja takih golice in vozni listov ne izmeni, oziroma se ne razveljavijo ali izmenijo (zamenjajo).

— **Vabilo k družbi sv. Mohorja.** Slovenci praznujemo letos stoletnico rojstva nepozabnega knezoškofa lavantinskega, Antona Martina Slomškega. Koliko zaslug si je Slomšek pridobil za naše ljudstvo, mora biti znano vsakemu Slovencu. On nam je osnoval tudi družbo sv. Mohorja; „plod je njegovega truda, rodila se je v njegovi glavi“, pravi Slomškov življenjepisec g. prof. dr. A. Medved, ter nadaljuje: „Ob stoletnici Slomškovega rojstva je torej družbe sv. Mo-

horja sveta dolžnost, hvaležno se spominjati svojega prezaslužnega ustanovitelja. Narod naj ne pozabi, da je v prvi vrsti vse Slomškova zasluga, kajti je družba sv. Mohorja storila dobrega. On je sprožil prvi misel, naj se ustanovi; on je bil takoj začetkoma njen največji podpornik; on je spoznal živo potrebo take družbe v pouk in veselo razvedrilo slovenskega ljudstva.“ V teh besedah je lepo izražen visoki namen in veliki pomen Mohorjeve družbe! Slovenci, vabimo Vas, da proslavite stoletnico Slomškovega rojstva med drugim tudi s tem, da v čim največjem številu zapet pristopite k naši družbi! Zvesti naj ji ostanejo vsi stari udje, pridobijo naj ti pa tudi prav mnogo novih udov, da se bo po Mohorjevih knjigah med Slovenci vedno bolj širil in utrjeval Slomškov verski in narodni duh! Mnogih dobrot, katere ponuja naša družba svojim udom, ni treba z nova naštevati. Opomnimo samo, da bode družba svojim udom letos poklonila sledeče knjige: 1.) „Anton Martin Slomšek“. G. prof. dr. A. Medved v Mariboru nam je lepo in krepko opisal Slomškovo življenje in delovanje in mnoge njegove zasluge za slovenski narod. Knjiga, ki bode tudi na zunanje lepo opravljena in okrašena z mnogimi podobami, naj v Slovenceh ohrani spomin na njihovega velikega dobrotnika! 2.) „Zgodbe sv. pisma“, VII. snopič. Učeni pisatelj g. kanonik dr. Fr. Lampé bo nadaljeval zgodbe sv. pisma, ki naj bi pač ne manjkale v nobeni slovenski hiši. 3.) „Priprava na smrt“. Spisal je ta molitvenik, ki je preložen že v razne jezike, sv. Alfons Ligvorski, poslovenil pa gosp. kanonik dr. A. Karlin. Knjiga obsega tehtna premišljevanja in razne molitve. Dobro bo služila Slovincem tako za domačo porabo, kakor za cerkev! 4.) „Slovenska pesmarica“, II. zvezek. — Prvi zvezek naše pesmarice je udom dokaj ugajal in zelo popešil slovensko umetno in narodno petje. Mnogo se je povpraševalo po drugem zvezku. Letos ga Mohorjani dobé in nadejamo se, da bodemo s to knjigo prav ustregli svojim udom! 5.) „Slovenske večernice“, 52 zvezek, bodo podale mnogo kratkočasnega in poučnega berila: 4 povesti, igrokaz, poučen sestavek itd. „Večernice“ Slovincem ni treba znova priporočati; poznajo in radi jih berejo povsod! 6.) „Koledar“ za l. 1901. bo izšel v isti obliki kakor doslej in obsegal prav raznovrstno gradivo, tako da bo ponujal vsakemu nekaj. To je torej književni dar, ki se že marljivo pripravlja v družbeni tiskarni in knjigovoznici. Slovenci, na Vas je, da te knjige romajo v čim največjem številu med naš narod da se naša družba razširi povsod! — Gg. poverjenike še posebej prosimo, da tudi letos trudoljubivo nabirajo širom domovine raztrešena krdela Mohorjanov in jih vpisujejo v našo družbo. Nabiralne pole z denarjem naj se odboru določijo kakor druga leta do dne 5. marca. Mnogo truda, sitnostij in nepotrebnih stroškov povzročajo nam tisti, ki nam ne določijo ob pravem času udnine! Mili Bog naj blagoslovi našo delo in geslo za Mohorjevo družbo bodi: „Ne nazaj in navzdol, marveč vselej naprej in navzgor!“

— **Pomiloščenje** Morilca Boštjana Žvana, na smrt obsojenega Blaža Ravnika je cesar pomilostil. Najvišje sodišče mu je prisodilo kazen dosmrtnje ječe.

— **Umrl** je oče režiserja slovenskega gledališča gosp. Rudolf Inemann, zlatar v Pragi.

— **Zabodel** je na ženitovanju v Lešah v radovljiškem okraju Anton Zupan svojega prijatelja Franca Pahorja.

— **Ponesrečil** je pri šentjakovski cerkvi v Ljubljani Janez Jeločnik. Padel je raz strehe tako nesrečno, da so ga morali prinesti v bolnico.

— **Povožen** je bil pri Lipi blizu Beljaka 27letni železniški paznik Jakob Majer. Kolesa so mu odtrgala glavo, roke in levo nogo.

— **Dvoboj** Pred kratkim je bil v Ljubljani dvoboj mej poročnikom Frisekom in karnijolcem Pavlitschekom. Slednji je bil precej močno ranjen.

— **Popravek.** Iz Toplic se nam piše, da v notici „Poskušen umor“ tista Marija Šušteršič ni bila doma iz dobroznane poštene hiše Šušteršičeve iz Toplic, ampak iz Zarigelca fare in občine Poljane.

— **Dediči se iščejo** V Brnu je umrla neka Julija Hoffmann, ki je zapustila okoli 100 000 kron imetja. Pokojnica je bila vnukinja ljubljanskega meščana Martzona in ker nima dedičev, so upravičeni do dedščine tudi sorodniki njenega starega očeta.

— **Milo v zemlji.** V Kolumbiji v Ameriki so zasledili velikanski zaklad prirastene mila ali „žajfe“, katero kopljejo kakor rudo, n. pr. sol itd. Našli so mnogo jezerov sode, s katero je kemično združen boraks. Na bregovih teh jezer je več sto metrov debela skorja te prirodne „žajfe“, katero kopljejo in pošiljajo po svetu.

— **Prezračenje velikih železničnih tunelov.** V pokrajini Hoosac v severni Ameriki imajo silno dolg tunel, ki še prekosi Šentgothardski tunel na Tirolskem. Za prezračenje tega tunela so naredili ventilator, kateri piha v tunel vsako minuto 16 000 kubičnih metrov zraka. To je največji ventilator sveta.

— **Ogenj.** Posestniku J. Mihetiču v Gorenjih je v sredo pogorel hlev s krmo in orodjem. Škode je do 700 kron.

— **Van Bosboom** se imenuje 55letni Bur, ki je baje najboljši strelec mej Buri. Še nikdar ni zgrešil jelena, noja ali človeka. V mladih letih se je s Krügerjem mnogo bojeval za neodvisnost domovine. Pridobil si je v zlatih rudnikih mnogo imetja. Imel je dva sina, katera pa sta že padla v sedanjih vojni proti Angležem. To je pretresla njegovo ravnodušnost, da je sklenil sam iti v vojsko in se maščevati za svoja sina. Od novembra vodi malo hrabro četo proti vsiljencem. In kako on strelja s svojo puško? Vleže se na zemljo, s svojim orlovim očesom vzame na muho vedno mladega angleškega častnika, ki ga nikdar ne zgreši. Ko puško izstrelí, sk čí kvišku in zakliče: „Chamberlain!“ Ko je dva častnika ustrelil izvršil je za isti dan svoje delo. Ko pa angleški zdravniki preiskujejo mrtvece, najdejo v srcu ali v možganih mesto svinca — zlate kroglice. Tako se stari Bosboom maščuje za svoja sina, patrone pa dela sam.

— **Lakota na Hrvaškem.** V siseškem okraju je nastala lakota med kmetovalci. Nedavno so imeli občinski notari posvetovanje, kako ljudstvu pomoči. Notar iz Farkašiča je povedal, da sta v njegovi občini že dva vsled lakote umrla. Občinski uradniki že niso dobili nič plače od meseca novembra.

— **Občinski svetniki — morilci.** V razpravi v Sassari v Italiji je mej 400 obtoženimi radi umora tudi mnogo občinskih svetnikov in celo župan sam. To je tudi lepa slika o moralnem položaju Italije! Pri obravnavi imajo obtoženi 100 odvetnikov.

— **Drakonične kazni** so zadele one rezervnike, ki so se na kontrolnem shodu v Kyjovu na Moravskem zglasili z „zde“. Dobili so po 3, oziroma 6 mesecev v garnizijskem zaporu, a jeden — knjigovodja Kalivoda — celo 13 mesecev zapora v tranjavi. Pisati kakov komentar o tej obsodbi, ne bi bilo varno, toliko pa menda smemo reči, da po tej razsodbi ni baš olajšano stališče mej narodom onim češkim poslancem, ki so za spravo z Nemci. Istotako je odprto vprašanje, da-li je ta razsodba na posebno korist vojski.

— **Raznarodovanje na Ogerskem** Madjarom gredo vrlo izpod rok akcije za raznarodovanje drugih narodnosti v njih deželi. „Bud. Hirlap“ poroča ves ganjen, da je pred 30 leti bilo več nemških otrok v peštanskih šolah, nego madjarskih. Danes pa je tam od 100 učencev že 91 Madjarov.

(Ali kakih?! Vprašanje stavca.) Zares kosmato vest imajo Madjari, da se vesele takega rokodelstva.

— **Štrajk na Ogrskem.** V tovarni za stroje in železne mostove državne železnice v Režici so delavci vstavili delo. Pridružilo se jim je še 1000 drugih delavcev.

— **Smrt rojaka v Ameriki.** Dne 13. m. m. je padel v steklarni v Clevelandu v vrelo steklo Simon Marolt, doma iz Sodražice ter vsled opeklin umrl. V domovini zapušča ženo s tremi otročiči.

— **Nesreče v Ameriki** V šoli svetega Frančiška v Quiney so imele šolske sestre dan pred Božičem vajo z deklicami za božično drevo. Edna belooblečenih deklic pride preblizu plinovega plamena. Užge se ji obleka, plamen se prime tudi ostalih deklic, od katerih jih je ednajst zgorelo, mnogo pa se jih hudo opeklo. — V Pamoni je skočil vlak iz tira. Trije potniki so mrtvi, 21 pa ranjenih. — V Broronsville v Braznelovem premogokopu je nastala dne 24. m. m. eksplozija. Štirideset delavcev je mrtvih. — V Kaliforniji je razsajal dne 25. m. m. grozen potres, ki je razdejal mnogo hiš. V Sabobi se je porušila stara hisa ter ubila šest Indijank.

Loterijske srečke

V Lincu dne 10. februarja t. l.: 24, 32, 37, 2, 58.

V Trstu dne 10. februarja t. l.: 47, 25, 26, 45, 86.

V Pragi dne 14. februarja t. l.: 3, 2, 44, 29, 27.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 14. februarja 1899. Pšenica 8 kron 60 vin., rž 7 kron 20 vin., ječmen 7 kron — vin., oves 6 kron 20 vin., ajda 8 kron 20 vin., proso 10 kron — vin., turščica 5 kron 80 vin., leča 24 kron — vin., grab 20 kron — vin., fižol 20 kron — vin. Vse cene veljajo za 100 kilogramov.

Razpošiljava sukna samo zasebnikom.

En odrezek	gld. 2.80 iz dobre	} pristne ovčje volne
3.10 m dolg za-	> 3.0 > >	
dostno za	> 4.80 > >	
1 moško obleko	> 7.50 > fine	
stane samo	> 8.70 > >	
	> 0.50 > finejše	
	> 2.40 > angleške	
	> 3.95 > grebenčeste	

En odrezek za črno salonsko obleko fl. 10'—

Blago za vrhnje sukne od 3 gld. 25 kr. meter in višje; loden v mičnih barvah odrezek 6 gld. — odrezek 9 gld. 95 kr. — peruvien in dosking, blago za državne in železniške uradnike in sodnijske talarje, najfinejše grebenčasto in ševjot blago, kakor blago za finančne in žandarmerijske uniforme itd., razpošilja po tovarniških cenah kot reelno in solidno dobro znana

sukno-tovarniška zaloga

Kiesel-Amhof v Brnu.

Vzorce pošlje zastoj in poštine prosto. Pošiljatve po vzorcih Pozor! P. n. občinstvo so opozori, da se blago veliko ceneje dobi, ako se naravnost od nas naroči, kakor pa pri kupcih. Tvrdba Kiesel-Amof v Brnu razpošilja vsako blago po pravih tovarniških cenah brez prebitka katerega rabata. (2)